

Kommunfullmäktige

Interpellation av Benny Lindholm (L) om LSS och personlig assistans

En av de viktigaste frihetsreformerna i modern tid kan vara LSS-lagstiftningen, Lagen om Stöd och Service. Det var folkpartisten, idag liberalen, Bengt Westerberg som var socialminister i regeringen som drev igenom denna lag under tidigt 90-tal. Syftet med lagen är att säkerställa att varje individ som är i behov av stöd och service, som exempelvis personlig assistans, får rätt hjälp och reellt inflytande över sin egen vardag. Den nya lagen var på sin tid revolutionerande och medförde att ett antal människor, som tidigare var begränsade från att delta i samhället, fick större möjligheter att delta på lika villkor.

Därför ser vi med bestörtning på att denna lagstiftning har börjat tillämpas allt snålare. Inför 2016 lämnade statsrådet Åsa Regnér (S), barn-, äldre och jämställdhetsminister, nya direktiv till Försäkringskassan där det angavs att myndigheten skulle begränsa timutvecklingen inom den personliga assistansen. Det har lett till en allt hårdare bedömning av den enskildes behov och har medfört att många fått ett minskat stöd eller helt indragen assistans och i förlängningen minskade förutsättningar till att leva ett så " normalt " liv som möjligt. Från många ställen runt om i landet kommer rapporter om föräldrar som kämpar i motvind för att deras barn ska få den hjälp de behöver för att överleva och leva ett innehållsrikt liv. Vuxna människor som kämpar för sin möjlighet att kunna arbeta eller studera. Många är också de politiker som höjt rösten och kämpar för deras rätt till assistans. Tyvärr är denna kamp inte alltid tillräcklig. I Malmö avled en kvinna ensam på toaletten för hennes assistans hade dragits in. Ett beslut som senare visade sig vara felaktigt. Det här är vad begränsad timutveckling leder till i praktiken, förlorade människoliv och människor som inte kan leva sitt liv fullt ut, som vi andra. I regleringsbrevet för 2017 angav regeringen ett förtydligande i direktiven till Försäkringskassan, men detta förändrade inte uppdraget i sak. Problemet kvarstår.

Därför vill vi nu fråga kommunstyrelsens ordförande Marlene Burwick:

- Hur märker Uppsala kommun av regeringens och statsrådet Åsa Regnérs (S) spardirektiv?
- Innebär spardirektiven att Uppsalabor i behov av personlig assistans inte längre får rätt hjälp och att deras levnadsvillkor försämrats?

- Hur många personliga assistenter berörs av minskad arbetstid eller uppsägning i vår kommun? Vilka kostnader medför detta för Uppsala kommun?
- Hur många anhöriga har till följd av regeringens direktiv fått ett ökat ansvar för att ta hand om sina närstående? Vad innebär detta för deras inkomst och för kommunens skatteintäkter?

Benny Lindholm (L)